

VERSLAG PROJECT MICROCONTROLLERS

Marieke Louage, Stef Pletinck

UNIVERSITEIT GENT
CAMPUS KORTRIJK

Inhoudsopgave

1	Doelstellingen	2
2	Praktische aanpak	2
2.1	Werking display	2
2.2	Aansturing motor	4
2.3	Toerenteller schijf	5
2.4	Aansturing LED's	6
2.5	Graphics	7
2.5.1	Vertaling naar queue items	7
2.5.2	Queue van queue items	8
2.5.3	Queue verwerken	8
2.5.4	Ter info	9
2.5.5	Staving	9
2.5.6	Kritische noot	9
2.6	Game engine	9
2.6.1	Start- en eindschermen	10
2.7	Joysticks	10
2.8	Fysieke constructie	10
3	Openstaande Problemen	10
4	Taakverdeling en Samenwerking	12
5	Conclusie en Toekomstig Werk	12

Lijst van figuren

1	Structuur van het microcontrollerprogramma	3
2	Schema van de draaischijf	4
3	Controlesignaal ESC	5
4	Spanning naar de motor	5
5	Sensor gemonteerd aan de rand van de schijf	6
6	Schema van een led-pakket	7
7	Schema van het aansturen van een ledstrip	7
8	Duiding 16 segmenten 13 gaten	11
9	ge-3D-printe sensorhouder	11
10	Plexi scherm	11

Lijst van onafgewerkte taken

1 Doelstellingen

Doel van deze opgave was het maken van een spel op een microcontroller, specifiek een *AT90USB646* op een *Dwenguino* ontwikkelbord. Verdere doelen van het vak zijn het leren lezen en interpreteren van datasheets en werken met de taal *C*. Er werd besloten om een multiplayer spel te maken, voor meer interactiviteit.

Voor de weergave van het spel werden verschillende mogelijkheden overlopen. Een eerste mogelijkheid was het aansturen van een VGA-display, maar door de hoge klokfrequentie van VGA en de daaraan gelinkte problemen werd dit idee snel verworpen. Een tweede idee was het gebruik van een LED-matrix. De lage resolutie hiervan was echter een groot nadeel, dus werd uiteindelijk gekozen voor een scherm dat gebruik maakt van het principe van een hardeschijfklok. Een snel rond draaiende ledstrip werd ook overwogen, maar dit is praktisch niet haalbaar.

Het spel zelf vindt plaats in een baan rond de aarde, waar twee ruimteschepen elkaar rond de aarde achtervolgen en proberen neer te schieten.

Als invoer van de spelers werd gekozen voor arcade-joysticks. Deze bestaan uit vier microswitches per joystick. Er waren verder nog vele ideeën om het spel verder uit te breiden.

2 Praktische aanpak

De nodige functionaliteit werd opgedeeld in logische blokken die met elkaar communiceren en op elkaar vertrouwen voor informatie. De bekomen structuur is zichtbaar in figuur 1. Op deze figuur staat hardware in ovalen en software in rechthoeken.

Het motorsysteem staat los van alles, en genereert op basis van interrupts het controlesignaal voor de hardwarematige motordriver, die de hardeschijfmotor aanstuurt.

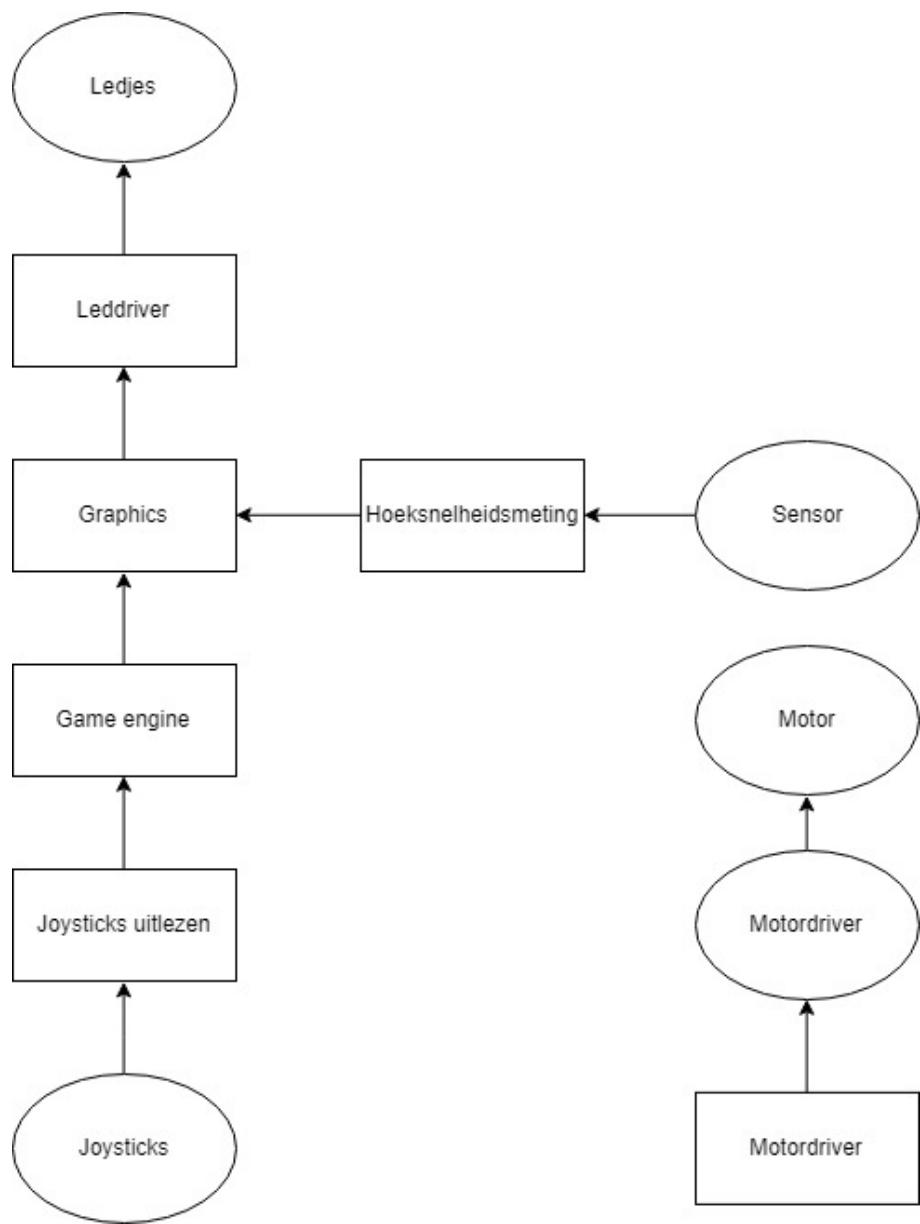
Een optische sensor genereert interrupts die worden geïnterpreteerd tot timinginformatie over de draaischijf. Deze worden gebruikt door het *graphics* systeem om de juiste LED's te laten oplichten. Dit systeem wordt constant vanuit eenlus in `main()` opgeroepen, en geeft door welke LED's moeten oplichten aan de *leddriver*, die de feitelijke seriële data genereert en blokkerend doorstuurt naar de LED's.

De gegevens voor het *graphics* systeem worden gegenereerd door de *engine*, die via een interrupt 30 keer per seconde alle objecten in het spel ververst en doorgeeft aan *graphics*. Daarvoor worden gegevens over de joysticks synchroon uitgelezen door het *joysticks* systeem.

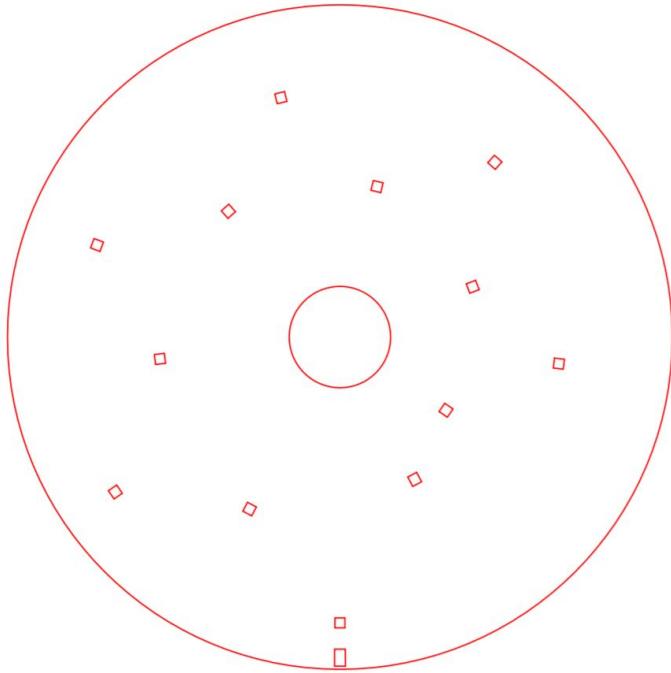
2.1 Werking display

Een schijf met gaten draait snel rond over LED's, verspreid in sectoren, zie figuur 2. Door de LED's op de gepaste momenten in en uit te schakelen kan een zeer hoge resolutie bekomen worden rond het middelpunt. In de radiale richting is de resolutie beperkt door het aantal LED's, dit werd oorspronkelijk gekozen op 16 om de aansturing werkbaar te houden. Er bleek dat er, door de dunne wanden tussen sectoren, soms twee "pixels" zich boven dezelfde sector bevonden en *spookpixels* weergaven, dus is het aantal sectoren behouden op 16, maar werd besloten om in de radiale richting naar 13 pixels te gaan.

Met deze aanpak is het mogelijk om willekeurig de resolutie te kiezen waarmee de hoek wordt beschreven. Hoe groter deze resolutie, hoe meer pixels. Deze waarde werd gekozen op 3600, dit als een goede balans tussen nauwkeurigheid van het display en haalbaarheid. Hoe hoger deze resolutie, hoe sneller de LED's namelijk ververst moeten worden om te zorgen dat alle objecten weergegeven worden. Deze limietwaarde maakt het ook makkelijk om hoeken in graden om te rekenen naar hun interne waarde.

Figuur 1: Structuur van het microcontrollerprogramma

Figuur 2: Schema van de draaischijf

	Klokslagen	Tijd (ms)
Hoge puls	2000	1
Lage puls	38 000	19
Periode	40 000	20

Tabel 1: PWM generatie

2.2 Aansturing motor

De schijf draait rond met behulp van een brushless DC-motor uit een harde schijf. Om deze aan te sturen is een speciale ESC-module¹ nodig.

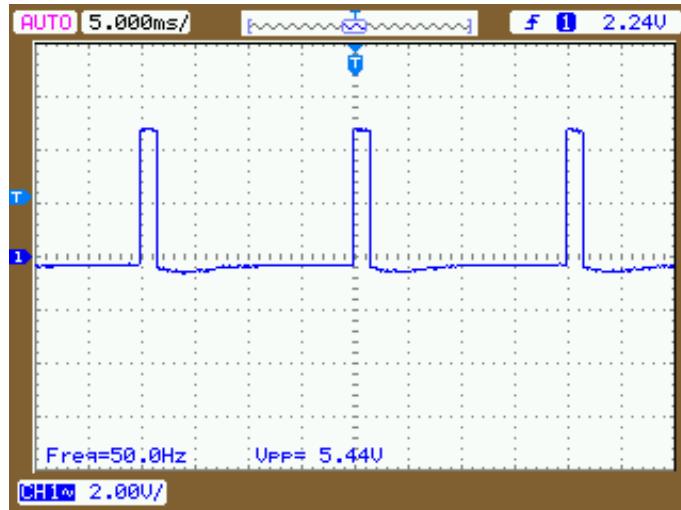
Deze modules zijn ontworpen voor gebruik in quadcopters en verwachten bijgevolg een speciale aansturing. Het nodige signaal is een vorm van PWM, met een frequentie van 50 of 60 Hz en een pulsbreedte tussen 1 en 2 ms. De PWM-modules die ingebouwd zitten in de microcontroller kunnen niet opereren in deze frequenties en pulsbreedtelimieten, het protocol werd dus volledig in software geïmplementeerd. Zie figuur 3 voor een beeld van het geproduceerde signaal.

Het PWM signaal wordt op pin D0 naar buiten gebracht. De software implementatie van het PWM signaal is met Timer/Counter3 in Clear Timer on Compare Match (CTC) modus verwezenlijkt. In het register OCR3A wordt een waarde ingesteld, wanneer de Timer/Counter deze waarde bereikt wordt de counter op nul gezet en wordt de interrupt TIMER3_COMPA_vect aangevraagd. Er wordt in de interrupt service routine een nieuwe waarde ingesteld in OCR3A en de output bit op pin D0 wordt geflipped. Deze counter werd gekozen vanwege zijn 16-bits resolutie.

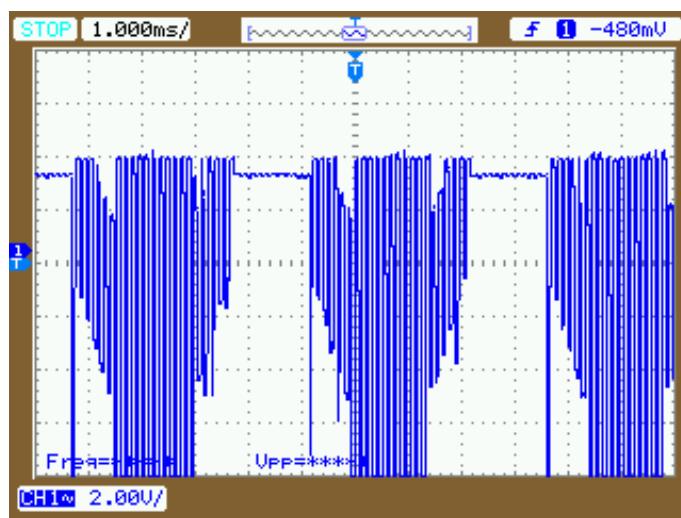
Om nul procent vermogen aan te sturen moet het signaal 1 ms hoog zijn, om het maximale vermogen aan te sturen moet het signaal 2 ms hoog zijn. De Timer/Counter3 heeft een frequentie van 2 MHz, dat is de I/O klok van 16 MHz verschaald met prescaler 8. Een voorbeeld van het PWM signaal dat overeenkomt met 0% motorvermogen is in tabel 1 zichtbaar.

Een extra moeilijkheid is de opstartprocedure van de ESC. De microcontroller moet opgestart zijn en een signaal sturen dat overeen komt met 0% motorvermogen wanneer de ESC stroom krijgt

¹ESC: Electronic Speed Control

Figuur 3: Controlesignaal ESC

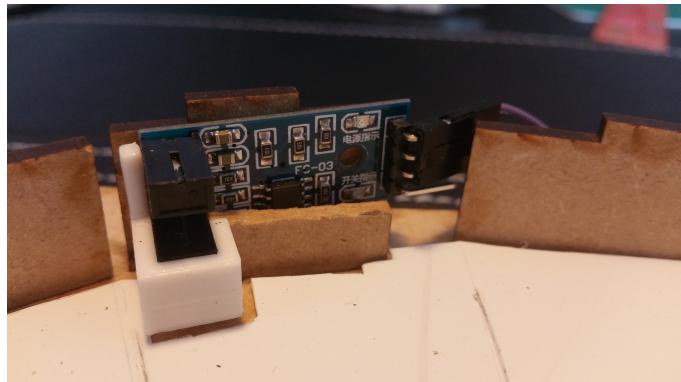
Figuur 4: Spanning naar de motor

en wordt ingeschakeld. De ESC produceert dan een serie tonen, gevolgd door een langere toon wanneer het signaal herkend wordt. Daarna kan de motor aangestuurd worden en het vermogen verhoogd, liefst langzaam gezien het hoge gewicht van de draaischijf. Uiteindelijk zal de ESC een driefasig signaal naar de motor sturen, zoals zichtbaar in figuur 4.

Deze procedure maakt het moeilijk om microcontroller en ESC op één voeding te laten werken. Door de grote stroom is het ook lastig om bijvoorbeeld de ESC te schakelen met een transistor. Voorlopig moet de ESC manueel in de stekker gestoken worden. De driver wacht daartoe even met het opstarten van de motor, aangezien de stekker pas mag ingeplugged worden wanneer het stuursignaal reeds aanwezig is.

2.3 Toerenteller schijf

De hoeksnelheidsmeting component uit figuur 1 levert de hoeksnelheid en een ijkpunt van de draaibeweging van de schijf. Als input krijgt de component een puls van een stationaire optische sensor die gemonteerd is langs de rand van de schijf. In de schijf zit een gaatje waardoor de optische sensor getriggerd wordt wanneer dit gaatje doorheen de sensor passeert. (Figuur 5)

Figuur 5: Sensor gemonteerd aan de rand van de schijf

Tijd per increment (μ s)	Aantal increments	Hoeksnelheid (toeren/s)
4	12 870	19.425 02

Tabel 2: Meting en berekening toerental

De praktische realisatie berust op de Input Capture Unit van Timer/Counter1. Dit vereist de alternate function van poort PD4, namelijk ICP1 of Timer/Counter1 Input Capture Trigger. Als een dalende of stijgende flank (dit is vrij te kiezen) geregistreerd wordt op pin ICP1 dan wordt de huidige waarde van Timer/Counter1 zo snel mogelijk gekopieerd in een register genaamd ICR1, waarna dat op zijn beurt kan gevraagd worden door de microcontroller. Doordat een noisecanceling optie aanstaat duurt het kopieren vier systeemklok pulsen langer, wat geen probleem levert voor de accuraatheid.

De frequentie waarop Timer/Counter1 telt is 250 kHz. Dit is de I/O klok van 16 MHz verschaald met prescaler 64.

De Input Capture unit heeft de mogelijkheid tot het genereren van een interrupt. Indien ingesteld, wordt zodra de waarde in ICR1 gekopieerd is, de interrupt aangevraagd. In de interrupt routine wordt eerst de opgevangen waarde gekopieerd om overschrijven te voorkomen en vervolgens wordt met deze waarde de tijd die verstrekken is sinds de vorige interrupt bepaald. De eenheid van deze waarde is nog arbitrair om de hoge resolutie te bewaren, het is een verschaalde versie van het aantal increments.

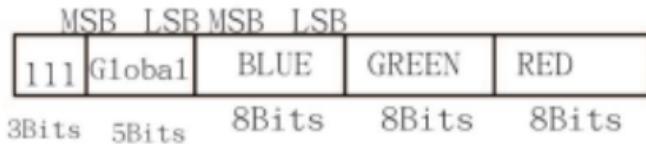
De Timer/Counter1 overflow interrupt wordt getriggerd wanneer de maximale waarde bereikt is en de telwaarde op nul wordt gezet. Elke keer dat de overflow vector getriggerd wordt moet het aantal increments met 216 verhoogd worden.

In tabel 2 is een meting van het aantal increments te zien. Voor een hoeksnelheid van 19 toeren per seconde is het aantal increments 12 870. Elke 65 536 increments vind een overflow plaats. De verhoudingen tussen kloksnelheid en schijfsnelheid zijn dus goed gedimensioneerd.

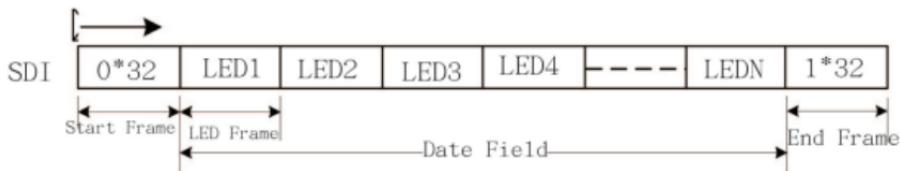
2.4 Aansturing LED's

De gebruikte LED's zijn ledstrips van het type APA102. Deze kunnen vrij eenvoudig via SPI data ontvangen. SPI is een eenvoudig protocol dat bestaat uit een datalijn en een kloklijn, data wordt seriëel op de datalijn geplaatst en kan uitgelezen worden vanaf de stijgende flank van de klok. De gebruikte microcontroller heeft hardwareondersteuning voor SPI, daardoor moet slechts een byte in het juiste register geplaatst worden en de hardware zal in de achtergrond de data verzonden worden, met automatisch de juiste kloksignalen. De klokfrequentie is via een prescaler instelbaar tot maximaal de helft van de I/O-klok. Nadat een byte is verzonden, wordt een vlag geactiveerd en indien gewenst een interrupt aangevraagd.

De ledstrip luistert naar nieuwe commando's na een startpakket bestaande uit 32 0-bits. Vervolgens

Figuur 6: Schema van een led-pakket

Figuur 7: Schema van het aansturen van een ledstrip

moet, zoals zichtbaar op figuur 7, een pakket per LED verstuurd worden gevuld door nogmaals 32 bits om te zorgen dat alle data ver genoeg doorgeschoven is. De waarde van deze bits is onbelangrijk, maar 0 is handig om te voorkomen dat er een LED op volle helderheid wit licht geeft wanneer er niet naar elke LED gegevens worden gestuurd.

De inhoud van een specifiek ledpakket wordt weergegeven in figuur 6. Belangrijk is het om op te merken dat bij lagere globale helderheid de LED's zichtbaar kunnen flikkeren, dit geef echter geen probleem in onze toepassing aangezien de maximale helderheid nog steeds relatief duister oogt.

Er zijn twee mogelijke manieren om meerdere bytes te versturen over SPI, via een blokkerende **while**-lus en via een interrupt. Het is echter ook mogelijk om een interrupt te ontvangen wanneer een byte is verzonden, om vervolgens een volgende byte te verzenden. Op die manier kan CPU-tijd uitgespaard worden, maar dit blijkt zeer lastig foutloos te implementeren. Het spel gebruikt bijgevolg voorlopig nog de *blocking* aanpak.

Het is handig om te weten wat de maximale frequentie is waarmee alle LED's kunnen aangestuurd worden. Hiervoor is het belangrijk te weten dat de microcontroller een werkfrequentie heeft van 16 MHz en er maximaal 1 bit per 2 klokcycli kan verstuurd worden over SPI. Er zijn 16 LED's, dit geeft een maximale frequentie van 15 625 Hz. In de praktijk zal deze limiet dus waarschijnlijk nooit een probleem leveren.

Dit systeem wordt aangestuurd door het volgende, het *graphics* systeem.

2.5 Graphics

Het graphics systeem bepaalt alle tijdstippen waarop leds moeten worden aangestuurd samen met welke leds op elk van deze tijdstippen moeten worden aangestuurd.

Zoals op het schema in figuur 1 is te zien, neemt de graphics laag input van de game engine en de hoeksnelheidsmeting component. Van de game engine krijgt de graphics laag het volgend af te beelden scherm binnen. Dit is een array van sprites waarvan het aantal elementen gelijk is aan het aantal sprites die op het volgende scherm moeten getoond worden. Indien bijvoorbeeld een zwart scherm gewenst is, dan wordt een lege array meegegeven. Van de hoeksnelheidsmeting component wordt de meest recente rotatietijd opgevraagd. Dit is het aantal klokslagen van Timer/Counter1 nodig voor een volledige rotatie van de schijf.

2.5.1 Vertaling naar queue items

De graphics laag begint met het vertalen van alle sprites naar queue elementen. Een sprite is als volgt opgebouwd:

- Kleur sprite

- Positie
 - Hoek (0 tot 3599)
 - Straal (0 tot 11)

Een queue item is als volgt opgebouwd:

- Timing (0 tot rotatietijd)
- Een array `kleur_en_index[]`
 - Kleur en index
 - * Kleur sprite
 - * Index (0 tot 15)

De sprite kleur wordt rechstreeks doorgegeven. Uit de hoek wordt bepaald boven welk segment de sprite valt, of met andere woorden welke index van de ledstrip moet worden aangestuurd. Uit de hoek en de straal wordt berekend wanneer de uitsparing op de gekozen straal op de gespecificeerde hoek staat. De timing is relatief t.o.v. de rotatiesnelheid en gebruikt als eenheid ook de counter waarden van Timer/Counter1.

Initieel is er een één op één relatie tussen sprites en queue items. Voor elke sprite wordt één queue item aangemaakt, de array ‘kleur en index’en bevat dus telkens één element.

Na deze stappen is de queue klaar om de nieuwe globale queue te worden

2.5.2 Queue van queue items

Er is steeds een globale queue aanwezig waarop verwerking van queue items wordt gedaan, in het volgende punt volgt hier meer uitleg over. Als een nieuw scherm moet worden afgebeeld wordt een nieuwe queue klaargemaakt op de achtergrond, alvorens zijn lancering als globale queue.

Een queue ziet er als volgt uit:

- Front
- Count
- Een array `Queue_items[]`

Count houdt bij hoeveel queue items aanwezig zijn in de array van queue items. Front houdt de index bij van de volgende queue item die moet verwerkt worden.

Alle queue items worden in een queue geplaatst waarin ze om te beginnen chronologisch gesorteerd worden op timings. Hiervoor is sorteeralgoritme geschreven met tijdscomplexiteit $O\left(\frac{n^2-1}{2}\right)$ of $O(n^2)$, voor enkele af te beelden sprites lijkt dit voorlopig voldoende efficiënt. Vervolgens wordt de queue door een aggregatiestap geloodst waarin timings die elkaar zeer dicht opvolgen worden samen geplaatst onder één queue item, met één timing en meerdere ‘kleur en index’ instanties. Als laatste wordt de front eigenschap ingesteld op basis van de huidige TCNT1 waarde, de timing van het queue item op index front moet de eerste zijn die vanaf TCNT1 zal plaatsvinden.

Na deze stappen is de queue klaar om de nieuwe globale queue te worden

2.5.3 Queue verwerken

Twee interrupts, werker A en werker B, verwerken de globale queue. Deze interrupts worden getriggerd op een compare match met TCNT1 en respectievelijk OCR1A of OCR1B. Merk op dat deze interrupts net zoals de interrupt van de snelheidssensor van Timer/Counter1 afkomstig zijn. Dit is handig omdat de snelheidssensor TCNT1 reset bij elke nieuwe toer, en omdat de rotatietijd van de snelheidssensor en de timings van de graphics laag niet verschaald zijn tegenover elkaar. De sensor maakt van TCNT1 een tijdsas voor de graphicslaag.

Werker A wordt getriggerd op de timing van het front queue item. De taak van werker A bestaat ten eerste uit alle leds en indexes van het front queue item in de led_array die in de hoofdlus naar de leddriver gestuurd wordt te stoppen. Ten tweede stelt werker A de volgende timing van werker B in in register OCR1B. Dit is telkens op een vaste offset vanaf OCR1A, in het project is dit 100 klokslagen.

Werker B wordt 100 klokslagen na werker A getriggerd en zet ten eerste de aangezette leds terug uit. En vervolgens neemt hij de volgende timing voor werker A uit de Queue en stopt deze in OCR1A. Na de hoogste timing wordt de laagste timing terug gegeven.

2.5.4 Ter info

De rotatietijd is ongeveer 13 000 slagen wanneer aan 19 toeren per seconde gewerkt wordt.

2.5.5 Staving

Er is voor deze aanpak met queues gekozen om de hoge resolutie die mogelijk is met dit scherm uit te buiten. De resolutie in de omtrekrichting is met deze aanpak 3600, omdat de hoek component van een sprite een waarde van 0 tot 3599 is. De queue aanpak leent zich ook zeer goed voor ons spel omdat we met enkele lichtpunten die heel vlot kunnen bewegen genoeg hebben.

2.5.6 Kritische noot

De volledig correcte implementatie van het queue systeem is niet verwezenlijkt bij gebrek aan planning en tijd. De grootste bouwstenen zijn wel geïmplementeerd, op de meeste delen van het scherm is de werking correct, al zijn er nog een paar te vermijden zones.

Met deze worden de tijdstippen waarop welke leds moeten worden aangestuurd

2.6 Game engine

Intern wordt alles dat moet weergegeven worden, voorgesteld door een *entity*, dit zijn bijvoorbeeld kogels en spelers. Een *entity* bevat telkens informatie over de positie, in poolcoördinaten, en LED-informatie. De meeste *entities* bevatten ook extra informatie die intern nodig is, zoals de levenskracht van een speler.

De game engine werkt op een relatief eenvoudig principe. Op regelmatige basis wordt de functie `uint8_t tick()` opgeroepen. Dit gebeurt door continu een functie `maybe_tick()` op te roepen, die controleert of een variabele aan staat, en een tick uitvoert indien dit zo is. Deze *flag* wordt aangezet door een interrupt die 30 keer per seconde activeert, met behulp van Timer/Counter0 in CTC mode. Met de telwaarde van 255 en prescaler van 1024 wordt ongeveer 30 Hz bekomen. Indien mogelijk kan dit versneld worden. De 8 bits zijn hiervoor meer dan voldoende.

In een *tick* gebeurt het volgende:

1. *Tick alle entities*, entites hebben een `tick()` functie, bijvoorbeeld `player_tick(Player *p)`, die ervoor zorgt dat de entity zich verplaatst volgens zijn snelheid en eventueel reageert op invoer.
2. *Controleer voor botsingen*, in deze stap wordt getest of er kogels een schip geraakt hebben, en eventueel levens van deze speler worden afgenomen.
3. *Check voor het einde van het spel* door te controleren of beide spelers nog in leven zijn. Dit bepaalt de returnwaarde van deze functie, `true` wanneer het spel moet verder gaan, anders `false`.

Alle kogels die op een moment in het spel zijn, worden weergegeven in een array met vaste grootte, momenteel is dit de willekeurig gekozen waarde 20. Wanneer er dus al 20 kogels in het spel zijn en een speler probeert te schieten, zal er niets gebeuren. Om te voorkomen dat kogels te lang blijven rondvliegen, hebben ze een maximale levensduur, wanneer deze op nul komt, verdwijnt de kogel.

Uiteindelijk willen we kogels langzaam laten donkerder worden wanneer ze deze limiet bereiken. Ze zakken apart daarvan langzaamaan naar beneden.

2.6.1 Start- en eindschermen

De game engine is ook verantwoordelijk voor het tonen van een opstart- en eindscherm. Het startscherm is een eenvoudig groen scherm dat het graphicssysteem omzeilt. Wanneer beide joysticks omhoog geduwd worden, start het spel.

Wanneer een speler wint, krijgt het hele scherm de kleur van deze speler. Om te herstarten, moet de microcontroller herstart worden. De game engine houdt daarvoor bij in welke fase het spel zich bevindt.

2.7 Joysticks

De *game engine* moet weten in welke posities de joysticks staan, deze zijn relatief eenvoudig om uit te lezen. Ze bestaan telkens uit vier NO schakelaars, één per richting. Aangezien elke joystick op een aparte *port* van de microcontroller aangesloten is, kan met een simpele NOT operatie en enkele bitshifts een consistente weergave gegenereerd worden, met 1 bit per richting die hoog is wanneer de schakelaar actief is. Hiertoe moeten ook de pullups geactiveerd worden. De driver voor de joysticks controleert ook welke schakelaars sinds de laatste tick actief zijn geworden, en slaat deze apart op.

Enkele gemaksfuncties werden toegevoegd om uit deze bitweergave te bepalen of een gekozen richting actief is.

2.8 Fysieke constructie

De fysieke constructie is een rechtstaand licht hellend display met voldoende ruimte voor de elektronica en bedrading. De gehele constructie werd ontworpen in het CAD-pakket Siemens NX 11 en voornamelijk uitgesneden op een lasercutter, op een paar uitzonderingen na.

De draaischijf is op de lasercutter gemaakt en bestaat uit 2 mm dikke zwarte ABS. De schijf bevat 13 gaatjes, goed voor een straalresolutie van 13 pixels. De pixels zijn gerangschikt in twee spiralen opdat buren veraf van elkaar zouden liggen. Zo wordt de lichtvervuiling in een aangrenzend segmenten minimaal benadrukt door zover mogelijk verwijderd te zijn van een sprite.

De segmenten zijn met een breekmes op een snijplank gemaakt uit een wit PVC vel. Er zijn 16 segmenten en elk segment heeft één led die gemonteerd is op een wand van de behuizing grenzend aan de cirkel. Het wit plastic zorgt voor een goede diffusie van het licht van de ledjes.

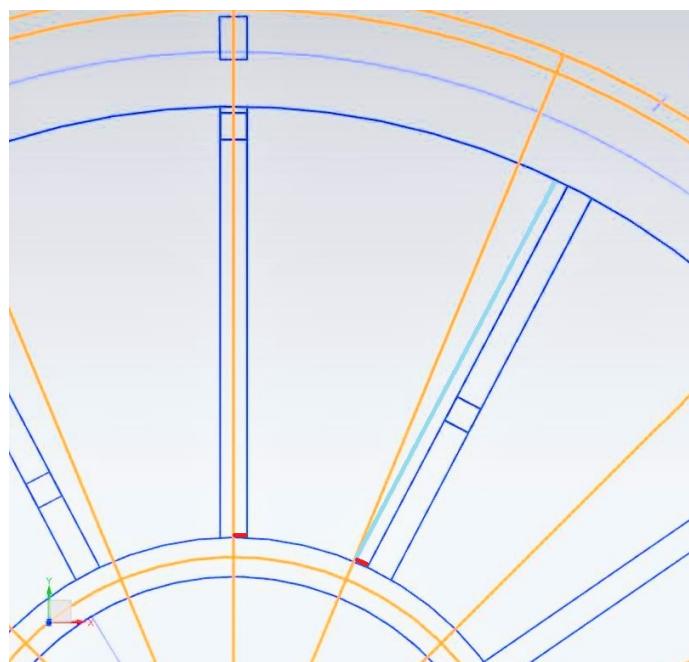
Dat het aantal segmenten en gaten niet gelijk is aan elkaar komt doordat geen twee gaten zich tegelijkertijd in hetzelfde segment mogen bevinden. Waarom bij 16 segmenten voor 13 gaten gekozen is wordt duidelijk gemaakt in figuur 8. De rood aangeduide stukjes staan ter hoogte van het binneste gaatje en zijn even lang, de oranje lijnen zijn tonen de segmenten.

De sensorhouder is een klein ge-3D-print stuk dat de sensor op zijn plaats houdt. Dit is zichtbaar in figuur 9.

De behuizing is gemaakt uit 3 mm dik MDF plaatmateriaal en is volledig demonteerbaar. Op de behuizing kan een scherm uit een 3 mm dikke plexiplaat geplaatst worden. De plaat is te zien in figuur 10.

3 Openstaande Problemen

Er is nog wat werk aan de fysieke constructie van de schijf en we twijfelen nog over het aantal sectoren. Het beeld wordt heel instabiel van zodra de game engine wordt verbonden, er werd dus besloten om een animatie te demonstreren in plaats van het spel, bij gebrek aan tijd om deze problemen op te lossen. Bij gevolg is de grote hoeveelheid code in de engine ongebruikt.

Figuur 8: Duiding 16 segmenten 13 gaten

Figuur 9: ge-3D-printe sensorhouder

Figuur 10: Plexi scherm

Parameter	Waarde
Ingangsspanning Microcontroller	5 V
Ingangsspanning ESC	12 V
Aantal spelers	2
Bediening	2 Joysticks, 4 schakelaars elk
Minimale updatefrequentie	24 Hz
Weergave	15 LED's
Radiale resolutie	13
Omtrekresolutie	1024

Tabel 3: Specificaties

Verder zijn er nog enkele verbeteringen te maken in de *game engine*, zo kan het spel niet herstart worden zonder de microcontroller te resetten.

4 Takkverdeling en Samenwerking

De motordriver werd geschreven door Marieke. Zij schreef ook de code die voor de juiste timing zorgt en de optische sensor uitleest en ontwierp en bouwde de behuizingen. Na de aanpassing van de schijf, herschreef zij het *graphics*-systeem.

De game engine werd gedaan door Stef, net zoals uitlezen van joysticks en debugfunctionaliteit.

De structuur en layout van het verslag is door Stef, de inhoud werd verdeeld naar specialiteit.

Onze samenwerking gebeurt via Git en GitHub². Taken worden verdeeld via *issues* op GitHub. Iedereen werkt aan een apart deel van de code of de hardware, die regelmatig samen worden gezet.

5 Conclusie en Toekomstig Werk

Voor de specificatie van het project, zie tabel 3. Dit project is bijzonder ambitieus, zeker voor een team bestaande uit twee personen.

Het had leuk geweest moest het oorspronkelijke idee van een schok bij verliezen geïmplementeerd geraakt zijn, maar hiervoor was geen tijd. Kogels zouden ook wat vloeinder kunnen verdwijnen. Voor extra moeilijkheid zouden de spelers rond de “aarde” kunnen draaien.

²https://github.com/Epse/MCU_Project_PlanetFight